

DOMSTOLEN

KENDELSE

afsagt af formanden for Domstolen (Anden Afdeling)
den 31. juli 1989

i sag 206/89 R, S., støttet af Union Syndicale-Bruxelles,
mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾
(*Begæring om udsættelse af gennemførelsen af en beslutning*)

(89/C 225/03)

(*Processprog: fransk*)

(*Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser*)

I sag 206/89 R, S. ved advokaterne Thierry Demaseure, Michel Deruyver og Gérard Collin, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Yvette Hamilius, 11, bd. Royal, støttet af Union Syndicale-Bruxelles ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Yvette Hamilius, 11, bd. Royal, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Henri Étienne og Sean Van Raepenbusch), hvori der er fremsat begæring om, at der som en foreløbig forholdsregel træffes bestemmelse om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning af 6. juni 1989 om ikke at ville ansætte sagsøgeren i Kommissionen som midlertidigt ansat med den begrundelse, at han ikke opfylder de nødvendige fysiske krav, har dommer F. Schockweiler som fungerende formand for De Europæiske Fællesskabers Domstols Anden Afdeling den 31. juli 1989 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. *Begæringen om udsættelse af gennemførelsen af beslutningen afvises.*
2. *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 216 af 22. 8. 1989, s. 8.

Sag anlagt den 31. juli 1989 af Ivo-Martin-Henri Van Gerwen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag 237/89)

(89/C 225/04)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 31. juli 1989 anlagt sag mod Kommissionen for De

Europæiske Fællesskaber af Ivo-Martin-Henri Van Gerwen, 17, Piazza Parrochiale, Angera, I-21021 Varese, ved advokat Marcel Slusny, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Den stiltiende afvisning af sagsøgerens klage annulleres.
2. Domstolen fastsætter den dato for genindtrædelse, som burde have været fastsat for sagsøgeren, idet der tages hensyn til de løntrin, som han skal indplaceres på ved genindtrædelsen.
- 2a. Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren de beløb, der svarer til det nettovederlag, han ville have modtaget, hvis han var genindtrådt den 15. september 1969 eller på et hvilket som helst andet senere tidspunkt, der fastsættes på grundlag af det princip, som kan udledes af Domstolens dom i Pizzio-sagen (785/79, Sml. 1983, s. 1343).
3. Beløbet fastsættes foreløbig til 5 mio bfr., idet sagsøgeren forbeholder sig ret til at ændre dette beløb under sagen.
4. Renten fastsættes til 8 %.
5. Kommissionen tilpligtes at betale udlandstillæg, jf. artikel 4 i bilag VII til vedtægten, for den periode, hvor sagsøgeren ikke var genindtrådt i Kommissionens tjeneste.
6. Det skyldige beløb fastsættes til 1 mio bfr., idet sagsøgeren forbeholder sig ret til at ændre dette beløb under sagen.
7. Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 5 mio bfr. i erstatning for hele den periode, hvor han ikke havde mulighed for at deltage i ad hoc-udvalgets procedure, idet sagsøgeren forbeholder sig ret til at ændre dette beløb under sagen.
8. Kommissionen tilpligtes at betale 8 % i rente af beløbet på 5 mio bfr., som sagsøgeren forbeholder sig ret til at ændre under sagen.
9. Der udpeges én eller tre sagkyndige med henblik på at fastsætte den dato, da sagsøgeren kunne være genindtrådt, nemlig principielt den 15. september 1969.
10. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har gjort gældende, at han efter sin tjenestefrihed af personlige årsager burde være genindtrådt den 15. september 1969 eller på et senere tidspunkt, som skal fastsættes på grundlag af det princip, der kan udledes af Domstolens praksis vedrørende tjenestemandsvedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d).

Sag anlagt den 31. juli 1989 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag 239/89)

(89/C 225/05)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 31. juli 1989 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. R. Gilmour, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Wagner-bygningen, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det statueres, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, idet den har afvist at betale morarente, jf. artikel 11 i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2891/77⁽¹⁾, af et beløb på 14 083 260 lire.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har anført, at i den foreliggende sag finder artikel 11 i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2891/77 anvendelse i den fortolkning, Domstolen gav denne bestemmelse i dom af 22. februar 1989 i sag 54/87, Kommissionen mod Italien.

⁽¹⁾ EFT nr. L 336 af 27. 12. 1977, s. 1.

Sag anlagt den 31. juli 1989 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag 240/89)

(89/C 225/06)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 31. juli 1989 anlagt sag mod Den Italienske Republik af

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Dimitrios Gouloussis og Giuliano Marengo, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Centre Wagner, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det statueres, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, idet den ikke inden den 1. januar 1987 har truffet de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre Rådets direktiv 83/477/EØF af 19. september 1983 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest⁽¹⁾, idet påstanden dog ikke vedrører foranstaltninger vedrørende asbestudvindingsvirksomhed.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

De italienske myndigheder erkendte i en note af 5. februar 1988, at det omhandlede direktiv endnu ikke var blevet gennemført som foreskrevet. De har ikke senere meddelt, at de nødvendige foranstaltninger nu er blevet indført. Fristen for at gennemføre direktivet var den 1. januar 1987, bortset fra foranstaltninger vedrørende asbestudvindingsvirksomhed, der skal være indført inden den 1. januar 1990. Den Italienske Republik har dermed, bortset fra spørgsmålet om asbestudvindingsvirksomhed, ikke opfyldt sin forpligtelse til at gennemføre direktivet inden for den fastsatte frist.

⁽¹⁾ EFT nr. L 263 af 24. 9. 1983, s. 25.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 5. juli 1989 af Tribunal de Grande Instance de Paris, Første Afdeling, første sektion, i sagen Société d'Application et de Recherches en Pharmacologie SARL mod Chambre Syndicale des Raffineurs et Conditionneurs de Sucre en France m.fl.

(Sag 241/89)

(89/C 225/07)

Ved dom afsagt den 5. juli 1989, indgået til Domstolens Justitskontor den 1. august 1989, har Tribunal de Grande Instance de Paris, Første Afdeling, første sektion, i sagen Société d'Application et de Recherches en Pharmacologie SARL mod Chambre Syndicale des Raffineurs et Conditionneurs de Sucre en France m.fl. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål: